

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713215236
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8713215236.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, proti žalovanému: BAU land, spol. s r.o. so sídlom Levočská 2, 058 01 Poprad, IČO: 31 687 539, zastúpenému JUDr. Mikulášom Buzgóom, advokátom, Štúrova 20, 040 01 Košice, IČO: 31955088, o zaplatenie 1.469,35 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 18Cb/19/2014-137 z 12.12.2017, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okrem výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.469,35 eur s 8,5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.206,97 eur od 3.5.2013 do zaplatenia a zo sumy 262,38 eur od 25.7.2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca žalobou zo dňa 18.10.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1.469,35 eur s 8,5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 1.206,97 eur od 3.5.2013 do zaplatenia a zo sumy 262,38 eur od 25.7.2013 do zaplatenia, z dôvodu, že na základe Nájomnej zmluvy zo dňa 20.7.2000 nebol uhradený prenájom plochy zapísanej na LV č. XXX, k. ú. A., časť parcely č. XXXX/XX o výmere 364 m², parc. č. XXXX/XX o výmere 261 m² za obdobie od 1.4.2013 do 30.6.2013 a časť za mesiac júl 2013.

Žalovaný namietal uplatnený nárok z dôvodu, že žalobca nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností a žiadal nepokračovať v konaní vzhľadom na konanie pred Ústavným súdom SR a rozhodnutia ESLP a žiadal konanie prerušiť.

Súd prvej inštancie posúdil žalobu ako dôvodnú a opodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že na základe uzavretej zmluvy vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie nájomného v zmysle predložených faktúr. Vlastníctvo predmetných nehnuteľností je nesporné s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Poprad vo veci sp. zn. 21C/84/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/98/2013. Obrana žalovaného a návrh na prerušenie konania z vyššie uvádzaných dôvodov nebola nijakým spôsobom preukázaná a odôvodnená, preto súd tento návrh zamietol. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie istiny za uplatnené obdobie a že by nebol v spore aktívne legitimovaný, preto v celosti ohľadom istiny žalobe vyhovel. Rozhodol v zmysle návrhu žalobcu aj o uplatnených úrokoch z omeškania, pretože nebola zaplatená dohodnutá cena nájmu v dohodnutej lehote splatnosti a žalovaný sa tak dostal do omeškania.

Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 663 Občianskeho zákonníka, § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka a poukázal na uzavretú Nájomnú zmluvu č. 848174031-2-2000 zo dňa 20.7.2000, k ukončeniu ktorej došlo dňa 20.7.2013.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že úkony súdu predchádzajúce vyhláseniu rozsudku 12.12.2017 boli zmätočné natoľko, že zabránili žalovanému v účasti na pojednávaní 14.11.2017. Dňa 13.11.2017 požiadal žalovaný o prerušenie konania, a to elektronicky a následne poštou v zmysle § 164 CSP z dôvodu podanej sťažnosti na ESLP zo 6.10.2017. Totiž napriek rozhodnutiu Ústavného súdu SR, ktorý odmietol ústavnú sťažnosť žalovaného, treba naďalej konštatovať, že Slovenská republika prestala byť vlastníkom predmetných nehnuteľností a ŽSR správcom tohto majetku. Tento právny dôvod je predmetom sťažnosti na ESLP a musí postačovať ako argument voči LV XXX, k.ú. A., v zmysle ktorého je žalobca správcom tohto majetku a návrh na prerušenie konania je dôvodný.

Žalovaný bol priebežne informovaný o jednotlivých postupoch vo veci odročenia pojednávania súdom určeného na 14.11.2017 a záznam právneho zástupcu žalovaného o potrebe ďalšieho predkladania dôkazov súdu v zmysle výzvy súdu, na ktoré mal byť právny zástupca žalovaného vyzvaný asistentkou sudkyne.

Pokiaľ by sa žalovaný dozvedel, že písomný návrh na prerušenie konania nebude súdom akceptovaný, k ďalšiemu preukazovaniu tejto skutočnosti podľa požiadavky súdu a na pojednávaní 14.11.2017 dôjde k odročeniu pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku, bol by sa právny zástupca žalovaného pojednávania 14.11.2017 zúčastnil. V skutočnosti však takýmto postupom súd zabránil tomu, aby právny zástupca žalovaného urobil prednes podstatného významu predložením písomného podania sťažnosti na ESLP zo 6.10.2017.

Postupom súdu prvej inštancie teda došlo k porušeniu základných práv podľa Čl. 2, 13, 20, 46 a Čl. 1 Dodatku k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj Ústavy SR.

Po uzavretí hospodárskej zmluvy medzi ČSD a ČSAD, n.p. z 31.12.1997 došlo k prevodu správy národného majetku podľa § 347 Hospodárskeho zákonníka, ku ktorému ČSAD, n.p. mal právo hospodárenia a neskôr bol tento majetok privatizovaný. Pozemkové nehnuteľnosti v čase prevodu správy boli vo vlastníctve SR, a preto k naplneniu predmetu zmluvy ČSAD, n.p. v rozsahu ním plnených úloh potreboval aj pozemok – nehnuteľnosť, za účelom prístupu k budovám k zhromažďovaniu prepravných kontajnerov, nakladaniu a vykladaniu tovaru, a preto v rozsahu tejto potreby sa ČSAD stalo správcom aj pozemkových nehnuteľností. Pri dôslednom výklade relevantných ustanovení je možný aj

iný vklad, ale rozhodne aj tento prerušil alebo spôsobil zánik správy tohto majetku žalobcom. Súd prvej inštancie sa však týmito námietkami žalovaného nezaoberal.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

V následnom vyjadrení (§ 374 ods. 2, 3 CSP) zotrval žalovaný na svojich doterajších stanoviskách.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že nie sú podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku (s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), nakoľko tento bol vydaný na základe procesného postupu znemožňujúceho žalovanému uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a navyiac je aj nepreskúmateľný v dôsledku nezaobrania sa podstatnými námietkami žalovaného prezentovanými v tomto konaní.

V prejednávanej veci bolo už rozhodnuté odvolacím súdom rozsudkom č.k. 1Cob/37/2018-184 z 29.11.2018, ktorým odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania sporovým stranám nepriznal.

Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 1Obdo/63/2021-240 zo 17.8.2022 bol tento rozsudok odvolacieho súdu zrušený s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V zostávajúcej časti (potvrdzujúci výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie – výrok o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania) bolo dovolanie proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu odmietnuté.

Z uvedeného uznesenia najvyššieho súdu vyplýva, že v aktuálne prebiehajúcim odvolacom konaní je možné preskúmať výroky I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie týkajúce sa rozhodnutia vo veci samej a priznania náhrady trov konania, avšak nie je možné už preskúmať výrok III. o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania.

Zo záverov Najvyššieho súdu SR prezentovaných v rozhodnutí o dovolaní vyplýva, že z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania pre podanie sťažnosti na ESLP vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, navrhol právny zástupca žalovaného odročenie pojednávania a požiadal, aby súd oznámil rozhodnutie o odročení pojednávania na e-mailovú adresu právneho zástupcu, ktorú uviedol v žiadosti. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 14.11.2017 vyplýva, že súd prvej inštancie pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, odročil pojednávanie na 12.12.2017 za účelom vyhlásenia rozsudku, kedy vo veci rozhodol a rozsudok verejne vyhlásil.

V spise sa nachádzajú dva úradné záznamy. Úradný záznam súdu sa nachádza na č.l. 102 a vyplýva z neho, že 13.11.2017 bolo súdom telefonicky oznámené právnenému zástupcovi žalovaného, že súd nezistil dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Úradný záznam je spísaný rukou a nie je zrejmé, kto ho vyhotovil a v akom čase 13.11.2017.

Na č.l. 131 sa nachádza úradný záznam spísaný právnym zástupcom žalovaného 13.11.2017, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie súdu o návrhu na odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 4 CSP ani v poobedňajších hodinách 13.11.2017, v dôsledku čoho telefonoval na súd prvej inštancie a žiadal o oznámenie, či súd obdržal jeho e-mail z 13.11.2017. Táto skutočnosť bola pozitívne súdom potvrdená a bolo mu oznámené, že asistentka sudkyne nie je v práci a že sudkyňa jeho podanie do pojednávania bude mať doručené do spisu. Zároveň mu bolo oznámené podateľňou, že po ukončení telefonického rozhovoru bude súdna tajomníčka jeho žiadosť vybavovať. V čase o 15.20 hod. mu volala konajúca

sudkyňa súdu prvej inštancie a konštatovala, že neúčast' štatutárneho zástupcu žalovaného považuje za ospravedlivenú vzhľadom na obsah jeho podania, na základe ktorého žiadal o odročenie pojednávania a prerušenie konania, bude musieť súdom špecifikovaným spôsobom návrh zdokladovať, k čomu bude nasledovný deň vyzvaný asistentkou sudkyne.

Následne 7.12.2017 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie právneho zástupcu žalovaného, ktorým požiadal o zrušenie uznesenia zo 14.11.2017 o odročení pojednávania za účelom vyhlásenia rozhodnutia 12.12.2017. Poukázal na to, že podaním z 13.11.2017 požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že v právnej veci o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podal sťažnosť 6.10.2017 na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu. V zhode s právnym názorom najvyššieho súdu aj odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 183 ods. 4 CSP, pretože svoje negatívne rozhodnutie o návrhu žalovaného na odročenie pojednávania z 13.11.2017 neoznámil žalovanému bezodkladne na e-mailovú adresu jeho právneho zástupcu, ktorú žalovaný uviedol vo svojom podaní obsahujúcom žiadosť o oznámenie rozhodnutia súdu v zmysle § 184 CSP. Pokiaľ by súd postupoval v zmysle § 183 ods. 4 CSP a svoje rozhodnutie o neodročení pojednávania oznámil právnenmu zástupcovi žalovaného na jeho e-mailovú adresu, bol by zrejmý obsah oznámenia súdu vo vzťahu k žalovanému, t.j. jeho právnenmu zástupcovi.

Z úradného záznamu na č.l. 102 spisu nie je zrejmý presný obsah oznámenia súdu právnenmu zástupcovi žalovaného, ani presný čas, kedy k telefonickému rozhovoru malo dôjsť.

Za týchto okolností treba konštatovať nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia prejednáanej veci, nakoľko tým došlo k znemožneniu realizácie procesných práv žalovaného (jeho právneho zástupcu).

Preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie odstrániť nesprávny procesný postup, ktorý bol v konečnom dôsledku dôvodom pre zrušenie rozsudku odvolacieho súdu, ktorý tento procesný postup súdu prvej inštancie akceptoval v pôvodnom odvolacom konaní, umožniť právnenmu zástupcovi žalovaného riadne sa vyjadriť na pojednávaniach alebo predpísaným spôsobom uvedeným v § 184 CSP reagovať na jeho žiadosť o odročenie pojednávania, a predovšetkým vyjadriť sa v rozsudku k námietkam, ktoré žalovaný produkoval v priebehu konania vo vzťahu k tomu, že podľa jeho názoru žalobca nie je správcom majetku, z ktorého sú odvodené práva na nájomné uplatňované v tomto konaní. Na základe návrhov strán bude možné v tomto ohľade vykonať aj príslušné dokazovanie.

Až po takto vykonanom dokazovaní, dodržaní procesných predpisov a právnych úvahách, bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP)

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).